

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 104/25

Люксембург, 1 август 2025 г.

Решение на Съда по дело C-600/23 | Royal Football Club Seraing

Футбол: Съдът установява правото, по-конкретно за клубовете и играчите, на ефективен съдебен контрол върху арбитражните решения, постановени от Спортния арбитражен съд

Юрисдикциите на държавите членки трябва да имат правото да упражняват върху тези решения задълбочен контрол за съвместимост с основните норми на правото на Съюза

В областта на футбола, както и на много други спортове, спортистите и клубовете обикновено не са свободни да решават дали да използват арбитраж за разрешаване на спорове, а това им се налага едностранно от международни асоциации като Международната федерация на футболните асоциации (ФИФА).

Поради това е от съществено значение арбитражът да не нарушава правата и свободите, които основните норми на правото на Съюза гарантират на спортистите, клубовете и, в по-широк смисъл, на всички други лица, които се занимават с професионален спорт или извършват свързана с него икономическа дейност. Ето защо с решението си от днес Съдът постановява, че националните юрисдикции трябва да имат правото да упражняват, по искане на съответните правни субекти или дори служебно, задълбочен правен контрол за съвместимост на арбитражните решения на Спортния арбитражен съд (САС) с обществения ред на Съюза.

Освен това националните юрисдикции са длъжни да оставят без приложение национална или приета от спортна асоциация уредба, която ги възпрепятства да упражняват правомощията си.

През 2015 г. белгийският футболен клуб Royal Football Club Seraing (RFC Seraing) сключва с малтийското дружество Doyen Sports споразумения за финансиране, които предвиждат прехвърляне на последното на част от икономическите права на определени играчи. ФИФА приема, че тези договори нарушават забраната за трети лица да притежават икономически права на играчи, и налага на клуба няколко наказания, а именно забрана за картотекиране на нови играчи за няколко периода и глоба. Тези наказания са потвърдени от САС, който е световният орган за разрешаване на споровете в областта на спорта, а след това и от Tribunal fédéral (Федерален върховен съд, Швейцария).

Тогава RFC Seraing се обръща към юрисдикциите в Белгия с искане да установят дали правилата на ФИФА са съвместими с правото на Съюза. Тези юрисдикции по същество приемат, че нямат право да се произнесат по този въпрос, тъй като решението на САС е окончателно и има сила на пресъдено нещо. Сезиран с делото, Cour de cassation (Касационен съд, Белгия) решава да отправи преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз. С преюдициалните си въпроси той иска по същество да се установи дали правото на Съюза допуска принципът на силата на пресъдено нещо да възпрепятства контрола от националните юрисдикции върху арбитражно решение на САС, което е потвърдено от Tribunal fédéral (Федерален върховен съд, Швейцария) — юрисдикция на трета държава, която не може да отправя преюдициални запитвания до Съда.

Съдът приема, че национални норми, които придават такъв обхват на силата на пресъдено нещо, **противоречат на правото на Съюза**. Всъщност прилагането на такива норми **лишава** частноправните субекти от възможността да получат от юрисдикциите на държавите членки **ефективен съдебен контрол** върху такова арбитражно решение.

Най-напред, Съдът припомня, че по принцип частноправните субекти могат да използват арбитраж, но добавя, че ако се провежда в Съюза, този арбитраж трябва да бъде съвместим с правораздавателната структура на Съюза и да зачита общественения ред в него.

По-нататък, Съдът констатира, че в случая, както често се случва по свързаните със спорта спорове, решението на CAS е постановено от едностранно наложен от международна спортна асоциация (ФИФА). арбитражен механизъм.

По тази причина Съдът приема, че постановените от CAS решения **трябва да подлежат на ефективен съдебен контрол**, за да се гарантира ефективна съдебна защита на спортистите, клубовете и другите частноправни субекти, които са засегнати от тези решения, тъй като упражняват на територията на Съюза икономическа дейност, свързана със спорта. Този контрол, дори и евентуално валидно ограничен поради специфичните особености на арбитража, във всички случаи трябва да предоставя на частноправните субекти възможност за задълбочено разглеждане на **съвместимостта на посочените решения с императивните принципи и разпоредби на Съюза**. Освен това трябва да могат да се постановяват временни мерки и да се отправят **преюдициални запитвания до Съда на Европейския съюз**.

Накрая, при нарушение на правилата за конкуренция или на свобода на движение засегнатият частноправен субект трябва да има право да иска от съответната юрисдикция не само да установи нарушението и да разпорежи поправяне на причинените с него вреди, но и да постанови преустановяване на съставляващите това нарушение деяния.

Освен това Съдът добавя, че националната юрисдикция е **дължна по собствена инициатива да остави без приложение национална или приета от спортна асоциация уредба, която би могла да възпрепятства ефективната съдебна защита на частноправните субекти**.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки в рамките на отнесен до тях спор да се обърнат към Съда с въпрос за тълкуването на правото на Съюза или за валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. По него следва да се произнесе националната юрисдикция в съответствие с акта на Съда. Актът на Съда обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст и евентуално резюмето](#) на съдебното решение се публикуват на уебсайта CURIA в деня на обявяването му.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293.

Кадри от обявяването на решението могат да се намерят на „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

[Тук](#) можете да видите видеоклип на Съда на Европейския съюз, в който се обяснява решението.

Поддържайте връзка!

